

Мотиваційний лист

Шановні Члени журі, тема мого дослідницького проєкту: «Право людини на невтручання у приватне життя та таємниця листування і розмов». Цікавитися правами людей я розпочала ще задовго до 9 класу, коли за шкільною програмою ми почали вивчати правознавство. Мій тато часто говорив мені про нашу державу, про громадян, про поведінку людей і їх права. Мені дуже цікаво стало поняття справедливості та способи її встановлення і захисту в Україні. Я часто дивилася новини з бабусею та батьками, цікавилася юриспруденцією. Тому II розділ Конституції опрацювала ще до шкільної програми. Питання приватного життя, то досить важлива сфера для кожної людини. Певно кожен з нас ставав жертвою свідомого, чи ненавмисного порушення нашого права на особисту свободу та невтручання в приватне життя і особливо в таємницю листування і розмов. Мені стало досить цікаво не лише дослідити ці права, але і визначити можливі моделі самозахисту та гарантій цього права зі сторони держави.

Мої моральні цінності досить стійкі, я вважаю, що перш за все варто бути справедливим, чесним, відвертим, стриманим, щирим, добрим. Тому і хотілося б від людей, що мене оточують бачити взаємність, щоб не було наклепів, безпідставних звинувачень, неправдивої, чи перекрученої інформації, щоб хтось користувався моїми знаннями без особливого на те дозволу. Притримуюсь тої позиції, що винні люди мають нести відповідальність, бо безнаказанність породжує рецидив порушень, псує виховання і втрачається вартісність суспільства вцілому. При тому головне, щоб покарання було рівносильне правопорушенню. Бо одна справа, коли людина просто перекрутила інформацію, чи невірно її зрозуміла і зовсім інше питання, коли справа стосується кіберзлочинців, чи інших шахраїв, які мають нести виключно кримінальну відповідальність.

Для себе я давно вирішила, що присвячу життя для своєї країни, буду працювати в юридичній сфері. Правду кажучи, то я ще не чітко визначила, яку б сферу точно б хотіла обрати, але знаю напевно, що юриспруденція мені дуже подобається. Я люблю розбиратися в проблемних ситуаціях, визначати хто

винен, а хто потерпіла сторона. Мені навіть не стільки шкода потерпілого, а більше хочеться змінити винного. Я прагну, щоб про нас теж говорили, як про принципову націю, щоб звучало не лише, що італійці славляться своєю привітністю, а німці пунктуальністю, а хочу чути, що і українці своєю працьовитістю та чесністю. Я знаю, що змінити всіх не можна, як і покарати всіх теж, але хоча б удосконалити законодавство в сторону захисту громадян, то обов'язково. Кожен громадянин повинен розуміти, що він важливий для своєї держави і Україна про нього турбується.

У ході написання роботи я мала ряд і труднощів, то зокрема з кіберзлочинністю, оскільки цих правопорушників відслідкувати найтяжче. Ми можемо бути їх жертвами, вони можуть довгий час за нами слідкувати в соціальних мережах, користуватися нашими паролями і тд, а ми навіть і не уявляємо, що в наше приватне життя вчинено втручання посторонніх осіб, не говорячи про кримінальні злочини, коли видають особисте листування, чи фотографії, чи ще гірше – кардіжки. Так в нас є кіберполіція, але мені ще не до кінця зрозуміло юридичне законодавство щодо процесу відстеження та покарання інтернет-злочинців, переконана, що це справа майбутнього.

Загалом, я задоволена проробленою роботою над проектом. Вона допомогла мені усвідомити, що мої бажання змінити суспільство можливі за допомогою юридичної системи. Я б хотіла бути борцем за чесність та справедливість на користь собі, громадянам і всій моїй Україні.

З повагою Марія Дудка

04.12.2020 , підпис